223

Μελιτινὴ Ἁγία ἐκ Μαρκιανουπόλεως.

Ἑορταζομένη τὴν ις'. τοῦ Σεπτεμβρίου.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

" Μελιτινὴ ἐκτμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
" Αἷμα προσοίσει τῷ γλυκεῖ Χριστῷ μέλι.

✠ Αὕτη ἐκατάγετο ἀπὸ τὴν Μαρκιανούπολιν τῆς Θράκης, κατὰ τοὺς χρόνους Ἀντωνίνου Βασιλέως, καὶ Ἀντιόχου, ἐν ἔτει ρξ'. ἀφ' οὗ γυμνὸν ἡ ἁγία ἐδείρθη καὶ πολλὰ ὑπέμεινε βάσανα διὰ προσταγῆς τοῦ Ἀντιόχου ἐπειδὴ δὲν ἠθέλησε νὰ ἀρνηθῇ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, διὰ τοῦτο [illegible] τὴν γυναῖκα τοῦ ἄρχοντος, [illegible] κατακρηθῇ. Πλὴν ὄχι μόνον δὲν [illegible], ἀλλὰ ἐχαλάσθησαν ~~[illegible]~~ ἢ ἀφανίσθησαν· ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ ἡγεμόνος Χριστιανὴν ἐποίησεν. Ἔπειτα διὰ προσευχῆς της κατεκρήμνισεν εἰς τὴν γῆν τὰ εἴδωλα τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ὄχι μόνον ταῦτα ἐποίησε πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ποιήσασα θαυμάσια, πολλοὺς ἀπίστους ἔφερεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν διὰ τὴν αἰτίαν αὐτὴν ἀπεκεφαλίσθη, καὶ ἔλαβεν ἡ μακαρία τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον ἐπειδὴ ἔμεινεν ἄταφον, διὰ τοῦτο ἕνας Χριστιανὸς ἄνθρωπος, Ἀντίοχος ὀνόματι ἐκ τῆς Μακεδονίας καταγόμενος, πηγαίνοντας ἐκεῖθεν διὰ νὰ ὑπά-

Συναξαριστὴς ὑπὸ Νικοδήμου Ἁγιορείτου Βενετία 1819 σ. 57

Μεγίλινη Ἀγία ἐκ Μαρκοπονοπόγεως.

γη εἰς τὴν πατρίδα του, ἐφέτησε τὸ γείφανον ἀπὸ τὸν Ἀγεμόνα. Ὁ δὲ Ἀγεμὼν χωρὶς νὰ ὑποπτεύσῃ τὸν θεοφιλῆ ἐκείνου σκοπόν, ἐχάρισε τὸ Λείψανον εἰς αὐτόν. Ὅθεν γε τὸν αὐτὸ ὁ Ἀκάκιος, καὶ εἰς σεντούκιον περιηγείσας, ἐσπούδασε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πατρίδα του. εἰς τὸ ταξείδιον δὲ τῆς θαλάσσης ἀρρωστήσας, ἀπέθανεν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κιβώτιον ἄραξεν εἰς ἕνα ἀκρωτήριον τῆς Μίσου Λήμνου, εἰς αὐτὸ ἐνταφιάσθη τὸ τῆς Ἀγίας Λείψανον, καὶ κοντὰ εἰς τὸν τάφον τῆς Μάρτυρος, ἐνταφιάσθη καὶ ὁ φιλομάρτυς Ἀκάκιος.

Τῶν τῶν σῶν Ἀγίων [illegible] Χριστὸ ὁ Θεὸς ἐγένετον [illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ